21 ŞUBAT 1960 SAYI:

AKİS

HAFTALIK [illegible] MECMUASI

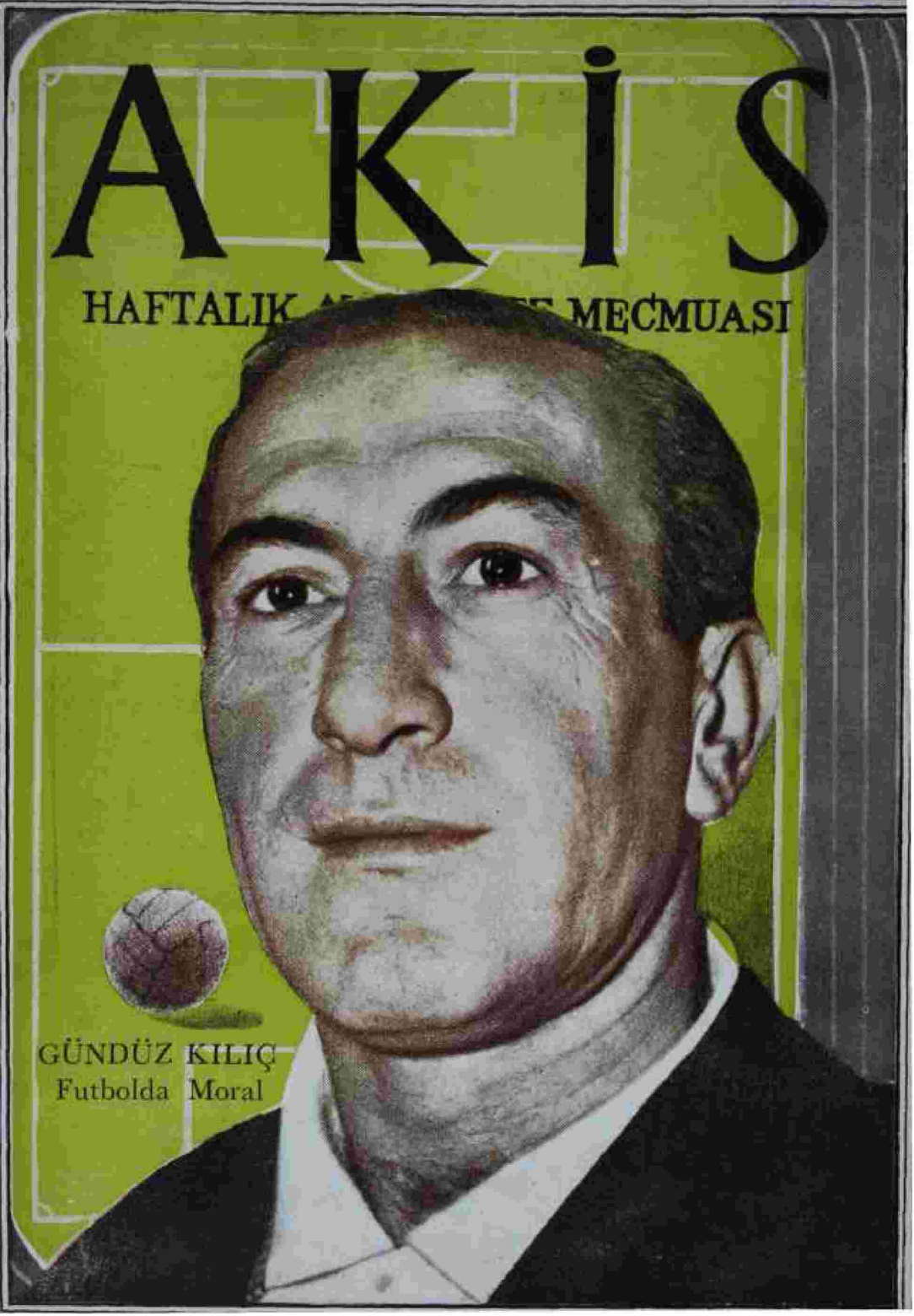

GÜNDÜZ KILIÇ
Futbolda Moral

sini değil, kendi musikisini çalacaktı. Mesela, Feldman'ın musikisini Rubinstein'ın çalmıya heves ettiğini farzedelim. Ortaya Feldman diye pekala, Chopin'in yazmış olabileceği bir parça çıkabilirdi.

Tartışmalar sırasında besteci, dinleyicilerin suallerine cevap verirken, bilhassa ketum davrandı. Bütün dediği, "hayalimdekileri size veriyorum" yahut "bir ses dünyası yaratmak istiyorum" gibi izaha muhtaç sözlerden ibaretti. Bir ara söz, "sanatın ne olduğu" bahsine intikal ettiğinde, Feldman'ın sözleri dinleyicileri iyice öfkelendirdi. Feldman "ben ne yaparsam, sanattır; size ne verirsem, kabul etmiye mecbursunuz" diyordu. Artık bu kadarı fazlaydı. Dinleyicilerden biri kalktı ve "helaya gittiğiniz zaman yaptığınız da mı sanattır?" dedi. Bar başkası "bu adam küstahlığı iyice ileri götürüyor; yirminci yüzyılda birçok büyük besteci, dinleyicileri musikileriyle sinirlendirirler; oysa bu adamın eserini rahat rahat, zevkle, sinirlenmeden, coşmadan dinledik; şimdi sözlerine öfkeleniyoruz; ikisi arasında bir fark vardır; Mr. Feldman şimdi bizi öfkelendirdiğine bakıp da bir büyük besteci olduğunu sanmasın; çünkü musikisiyle değil, sözleriyle tahrik ediyor" dedi. Feldman bunları büyük bir sükûnetle dinliyor, arada bir ortaya attığı bir iki sözle havadaki elektriği daha da arttırıyordu.

Muhakkak olan bir şey, sanatçıların sanatçılığa veda edip ilim adamı -matematikçi ve elektronik mühendisi- olmaya başladıkları günümüzde, Morton Feldman'ın, aksine, madde ile alâkasını kesmiye çalışan, iç dünyasını, kendi kullandığı tabirle "metafizik yer" ini anlatmıya çalışan bir "saf sanatçı" olduğuydu.. Fakat Feldman kendini maddeden öylesine ayırmıştı ki, gerçekleşebilmesi için ille de bir vesikaya, yaratıcı tarafından bütün teferruatı imkânlar nisbetinde kesin olarak hazırlanmış bir vesikaya muhtaç bir sanatta, böyle bir vesikayı vermekten bile vazgeçmişti. Bu durumda, ortaya çıkan eserlerin ne nisbette Morton Feldman'a ait olduğunu sormakta herkes yerden göğe kadar haklı olacaktı.

KİTAPLAR ALEMİ

Aylık Yayın Haberleri Bülteni

Şubat sayısında 50'den fazla yeni kitabı tanıtıyor.

Temiz baskı, 16 sayfa, 25 kuruş

Abone kaydınızı yaptırmakta acele ediniz.
Yıllık abonesi 3 liradır.

Adres:
P.K. 193, Merkez - ANKARA

24 CİLTLİK BİLGİ HAZİNESİ

ENCYCLOPAEDIA
BRITANNICA
EN SON BASKISI

WEBSTER'S LÜGATI

Çocukları olan her aile için en faideli lügattir.

AMERİKAN NEŞRİYATI BÜROSU

İSTANBUL
İstiklal Caddesi Lion Mağazası yanı. Tel:442414

ANKARA
Yüksel Cad. No. 6
Tel: 27318

SPOR

Klüpler

Galatasaray ruhu

(Kapaktaki sporcu)

Geçen haftanın sonunda cumartesi günü, Alsancak stadında uzun boylu, geniş omuzlu, saçları hafifçe dökülmüş bir adam sigara üzerine sigara yakıyor ve meşin topun peşinde koşan Sarı - Kırmızı formalı gençleri dikkatle takip ediyordu. Arada bir parmaklarını şakırdatarak "tuh" diye mırıldanan uzun boylu adam hırsını sigarasından almak istercesine, derin derin dumanı içine çekiyordu.

Geniş omuzlu, sportmen yapılı adam Galatasaray kulübünün meneceri Gündüz Kılıçtı. Alsancak stadında Galatasaray - Altay Millî lig karşılaşması yapılıyor ve Galatasaray bütün uğraşmalarına rağmen galibiyeti garantiliyecek ikinci golü çıkaramıyordu. Kılıç işte bundan heyecanlıydı. İşte bundan endişeliydi. Altayın kendi sahasında oynadığı maçta yapacağı bir gol Galatasarayı bozabilir, sahadan berabere hattâ mağlûp ayırabilirdi. Nihayet Kılıçın yüreğine su serpen ikinci gol haklı bir penaltı neticesinde yapıldı. Kılıçın sigara kontenjanı azaldı, nefesleri ve kalbinin atışı normale inkilap etti. Takım da ikinci golden sonra rahatlamış maça hakim olmuştu. Nitekim, son dakikalarda, Gündüzün bulup çıkardığı ve Türkiyenin 1 numaralı santraforu haline getirdiği Metin üçüncü golü de attı. Galatasaray maçı 3-0 gibi iyi bir skorla almıştı.

Galatasaray sahayı terkederken tribünden "Aslanlar.. Gündüzün çocukları" âvâzeleri yükseliyordu. Sarı - Kırmızılı gençlerin neden Gündüzün çocukları olduğunu anlamak için birkaç ay geriye gitmek ve Kılıçın Galatasaray takımına geri getirdiği "Galatasaraylılık ruhu"nu anlamak gerekir.

Yuvaya dönüş..

Bundan 4 ay evvel bir gün Gündüz Kılıç dördüncü defa, hayatında pek mühim yer tutan Galatasaray kulübüne dönüyordu. Sadık Gizle aralarında çıkan anlaşmazlıktan dolayı kulübünü bir sene evvel terketmiş olan Kılıç, yeni idare heyetinin kararıyla Galatasarayın menecerliğine getirilmişti. Saat 14 ü gösteriyordu. Hasnun Galip sokağı sakinleri, sokaklarında her günkinden başka bir faaliyet, bir canlılık, bir telaş gördüler. Hele Galatasaray kulübünün önü anababa günüydü. Biri bekleniyordu. Nihayet sokağın başında beklenen görüldü. Gündüz Kılıç iki arkadaşıyla

köşeyi dönmüştü. Kulübün kapısında bekleşen yüzlerce Galatasaraylı koşarak Gündüzün yanına geldiler. Kılıçı omuzlarının üzerine alarak, kapıya kadar götürdüler. "Baba Gündüz çok yaşa" avâzeleri bütün sokağı kaplamıştı. Gündüz kendisini tutamadı ve ağlamağa başladı. Kulübün içi bir başka âlemdi. Baba Gündüze sarılanlar, öpenler, ağlayanların haddi hesabı yoktu. Hele futbolcuları bir görmeliydi. Sanki yeni bir devre başlamış, futbolcular için muvaffakiyet seromu görülmiyen bir el tarafından kendilerine zerkedilmişti. Sevinçlerinden kaplarına sığamıyorlardı. Nihayet "Babalarına" kavuşmuşlardı. İşte bu sebebtendir ki Alsancak stadında Galatasaraylı taraftarlar 11 Sarı - Kırmızılı gence "Gündüzün çocukları" diye tezahürat yapmışlardı.

Küçük bir Galatasaraylı..

Galatasaray kulübünün "Baba Gündüz"ü 1918 yılında İstanbulda doğdu. Babası Atatürkün yakın arkadaşlarından Kılıç Alidir. Gündüz dört erkek kardeşin iki numaralısıdır. Ailenin en küçük çocuğu Altemur Kılıç halen Basın Yayın Umum Müdürüdür. Diğer iki kardeşi Fahir ve Keskin serbest meslek sahibidir.

Gündüzde Galatasaraylılık, Galatasaray lisesine girişiyle başladı. 1926 senesinde mektebe başlayan Kılıç, meşin topa ilk defa beşinci sınıfı bitirdiğinde kavuştu. Babaları, dört kardeşi, o sene Zeki Rıza Sporelin spor malzemesi satan dükkânına götürdü ve herbirine sevdikleri kulübün formalarıyla birer top aldı. Büyük ağabeyleri Beşiktaş, diğer kardeşi Fenerbahçe, Gündüzle Altemür, Galatasaray formalarını seçtiler. Babası o gün Gündüze kurucusu bulunduğu Fenerbahçe formasını alması için ne kadar ısrar ettiyse kabul ettiremedi.

Gündüz, o yaz Bostancıdaki evlerinin önünde durmadan meşin topun peşinde koştu. Ne var ki mahallenin büyükleri kendisini -o da topu olduğu için- sadece bazı maçlarda kaleci oynattılar.

Altıncı sınıfta, sınıf takımına yedek oyuncu olarak girdi. O yıl Gündüzü Leblebi Mehmet ile Muslih Hoca gördü ve futbola olan istidadını sezdiler. Bu sırada Galatasarayın antrenörü Pedifoot adındaki bir İngilizdi. Gündüz o sene Galatasarayın dördüncü takımında oynadı. Takım arkadaşları arasında Fethi Çelikbaş, Mithat Perin, Vedat Dicleli gibi bugünün tanınmış politikacıları da bulunuyordu. Kısa zamanda üçüncü takıma yükselen Gündüz, 1936 yılında henüz 18 yaşındayken Galatasaray birinci takımında yer aldı. Aynı yıl

Gündüz ve meşin top

Büyük aşk...

büyük form gösteren ve netice alıcı futboluyla göz dolduran genç futbolcu millî takım santraforu olarak milli maçlarda oynadı. Daha sonra milli takımla beraber Berlin Olimpiyatlarına iştirak etti.

Maceraperest bir genç...

Oyuncu sınıftan onbirinci sınıfa geçtiği sene, Gündüz babası tarafından Almanyaya tahsile gönderildi. Almanyada Hanover 96 takımında oynamağa başladı. Gündüzün Almanyadaki yılları, tahsili için pek parlak sayılmaz. Ama hayat tecrübeleri bakımından çok şey öğrendiği de inkar

"Baba Gündüz" omuzlarda

Sevginin en değerlisi...

edilemez. Gündüz yakışıklı, sportmen bir gençti. Almanyada kızlar arasında oldukça büyük itibar gördü. Ve devrin büyük sinema yıldızlarından Marica Rök ile uzun zaman sevişti. O sıralarda Alman mecmua ve gazetelerinde Gündüzün resmine, spor sahifelerinden çok magazin sahifelerinde raslamak mümkündü.

Gündüzün Marica Rök ile tanışması uzun zaman dillere destan olan bir hikâye neticesinde vuku buldu. Berlinde verilen bir baloda gene devrin büyük yıldızlarından Zerah Leander'in öpücüğü arttırmağa konmuştu. Genç Gündüz biraz fazla içtiğinden artırmada kimseye göz açtırmıyor, öpücüğün üzerinde kalması için ne lazımsa yapıyordu. Nitekim Leander'in öpücüğünü Gündüz kazandı. Ancak arttırdığı kadar parayı ödeyecek durumda değildi. Gazino sahipleriyle Gündüz arasında başlayan münakaşaya Leander de karıştı ve Gündüzün parasını kendisi ödeyeceğini söyliyerek genç futbolcuyu masasına götürdü. Masada Marica Rök de bulunuyordu. İki genç burada tanıştılar ve aralarındaki büyük aşk böylece başladı.

Gündüz, Almanyada tahsili, aşkı ve futbolu bir arada yürütemediğinden mektebi bir kenara bıraktı. Ailesi bunun üzerine kendisini Türkiyeye çağırdı ve babası Kılıç Ali bey, Mareşal Feyzi Çakmakın yardımıyla Gündüzü Kuleli Askeri lisesine yazdırdı. Askerlik ve Gündüz.. Bu iki şeyin bağdaşması imkânsızdı. Kısa bir süre sonra Kuleliden ayrılan Gündüz Ankara Maarif Kolejini bitirdi ve İstanbula döndü.

Tekrar Galatasaray..

Hukuk fakültesine yazılan Gündüz futbola tekrar Galatasarayda başladı. 1938 yılından 1943 yılına kadar aralıksız Galatasarayda oynadı. Bu yıllar arasında Gündüz oldukça uçarı bir hayat yaşadı. 1943 yılının Eylül ayında Melâhat Haraççı ile evlendi ve gayrı muntazam hayata son vererek evine bağlandı. Kılıç bir taraftan ticaret hayatına atılırken, bir taraftan da futbol oynamağa devam ediyordu. 1943 yılı Kılıçın futbol hayatında oldukça şanssız bir sene oldu. Bu sene içersinde kendisine en çok tesir eden ve en kötü hatıram diye vasıflandırdığı hadise cereyan etti.

Ankarada Galatasaray - Demirspor maçı oynanıyordu. Maç berabere dahi bitse Galatasaray Türkiye şampiyonu olacaktı. İkinci devrenin son onbeş dakikasında vaziyet 2-1 Demirsporun lehineydi. İşte bu sıralarda Gündüz gerilerden bir pas aldı. Kendine has çalımıyla önündeki müdafiyi atlattı. Yandan çelmek isteyen sağ beki geçti ve kaleciyle karşı kar-

şıya kaldı. Kaleciyi de atlatan Gündüz bir futbolcunun o anda yapacağı en zor hareketi yaptı ve topu dışarı atmak maharetini gösterdi. Maç böylece kaybedilmiş ve Galatasaray Türkiye şampiyonluğundan olmuştu. O akşam Gündüz üzüntüsünü içki kadehiyle paylaşmağa çalışırken istemiyerek Muslih Hocanın şu sözlerini duydu:

"— Mahvetti bizi. Keşke ayağı kırılaydı da bugün oynamasaydı"

Kılıç hemen ertesi gün Galatasaraydan ayrıldı. Zira futbolda en fazla ehemmiyet verdiği şey moraldi. İdarecilerinin bu sözleri genç futbolcuyu üzmüş ve kolay düzelmiyecek bir moral kırıklığına uğratmıştı.

kanı Suphi Batur, Gündüzle konuşmak istemedi. Bunun üzerine Kılıç Ankara Demirspor kulübüyle anlaştı. O sene Demirspor, Türkiye şampiyonluğunu Gündüzün Fenerbahçeye attığı 4 golle kazandı. Ankarada oynanan şampiyona maçlarında Demirsporun ilk maçı Galatasarayla idi. Gündüz eski takımına karşı oynamak istemedi. Israr üzerine sahaya çıktı ve bir turist gibi dolaştı. Ama bir gün sonra sahada hakiki Gündüz vardı. Demirspor Fenerbahçeye attığı 4 golle maçı 4-3 aldı ve şampiyon oldu.

İşte bu maçlardır ki Galatasaray idarecilerini uyandırmış ve Gündüzün yuvaya ikinci defa dönüşünü sağlamıştır. Kılıç ertesi sene Galatasaray-

Gündüz, teknik komitede Kırcan ve Tosuncukla

Ayak, kafanın emrinde

Ankara sahaları..

Gündüz bunu takip eden yıllarda muhtelif klüplerde oynadı. İlk olarak Ereğli Kömür İşletmelerinin Antrenör - oyuncu teklifini kabul ederek Zonguldaka gitti. Kılıçın sıkıntılı günler geçirdiği bu devir askerliğini bitirinceye kadar devam etti. 1945 yılında terhis olduktan sonra Ankarada kaldı ve bazı Galatasaraylıların da bulunduğu Stadyum kulübüne girdi. İyi bir form tutan Gündüz Ankara muhtelitine seçildi. Temmuz ayında Galatasaraylılık ruhu ağır basıyor ve eski kulübüne girmek için teşebbüse geçiyordu. Ankaradan telefonla kulübü aradı. Zamanın klüp başda oynadı ve Gündüzlü Galatasaray o sene şampiyon oldu.

Futbola veda..

Gündüz 1953 yılında futbolu resmen bıraktı. O sene Galatasarayın antrenörü olan Locked, Gündüzü yaşlı diye takıma almamıştı. Yaşlılık isnadı Gündüzü pek fazla üzmüş olacak ki beş ay sıkı bir çalışma yaptı ve gösterdiği form takıma girmesini sağladı. Ayrıca Antrenör Türkiyeden ayrılırken idarecilere antrenör olarak Gündüzü tavsiye etti.

Artık Galatasaraylı futbolcuların "Baba Gündüz"ü olan antrenör Gündüz, futbola hoca olarak devama başlamıştı. O sene Galatasaray başarılı maçlar çıkardı ve şampiyon oldu. Bunun en mühim sebebi bütün itirazlara rağmen Gündüzün takımı gençleştirmesiydi.

Klüplerde devamlı olarak huzursuzluk yaratan idareci enflâsyona Gündüzü bir kere daha Galatasaray camiasından ayırmak zorunda bıraktı. Aynı sene Kadri Dağla aralarında çıkan anlaşmazlık sonunda Kılıç Vefaya antrenör oldu. Ne var ki Galatasaraylı Gündüz Vefa idarecileriyle anlaşırken, "Galatasaray çağırırsa gene giderim" şartıyle anlaşmıştı. Nitekim birkaç ay sonra Galatasaray camiası Gündüzü tekrar vazifeye davet edecekti. O sıralarda oynanan Vefa - Galatasaray maçını Vefa 5-2 gibi kötü bir skorla kaybetmişti.

Gündüz Kılıç için bu devre tam bir hamle senesi oldu. Takımı tamamen gençleştirdi ve yılların şöhretlerini bir çırpıda takımdan çıkarıverdi. Takım o sene de lig şampiyonluğunu kazandı. Hele bir sene sonra Gündüzün keyfine diyecek yoktu. Galatasaray takımında yaş vasatisi 23 ü geçmemekteydi. Büyük bir cesaretle üçüncü kümedeki bir takımdan aldığı ve ürerinde ısrar ederek oynattığı Suatlar, İsmailler, İzmirden alıp getirdiği Metinler yerlerine oturmuş ve Galatasaray ekibi Türkiyenin en genç ve kuvvetli 11 i olarak muvaffakiyete erişmişti. Gündüz bu sıralarda klüpte el üstünde tutulmaktaydı.

Ne var ki şanssızlık Baba Gündüzü çok sevdiği kulübünden ve çocuklarından bir kere daha ayırmağa hazırlanıyordu. Galatasarayın iki yıl üstüste şampiyon olduğunun ertesi yılı İstanbul liginde puan cetveli son derece kritik bir durum arzetmekteydi. Galatasaray ezeli rakibi Fenerbahçeden 1 puan önde lig lideriydi. Şampiyonluk iki takımın son maçına bağlıydı. Galatasaray bu maçı 3-0 gibi açık farkla kaybetti. Böylece klüp hem şampiyonluğu, hem prestijini ve bunların yanında Baba Gündüzü kaybediyordu. İdareciler mağlûbiyeti her zaman olduğu gibi antrenöre yıkmışlar ve Gündüzü harcıyarak vaziyeti kurtarmanın çarelerini aramışlardı. Gündüz bir kere daha Galatasaraydan ayrılmak mecburiyetinde kaldı.

Futbolda moral..

Bundan sonraki yıllar Gündüz spor yazarlığı ve ticaretle uğraştı. Futbola neredeyse tamamen veda edecek ve hoca olarak dahi alâkadar olmıyacaktı. Galatasaray kulübü kongrelerinde uğradığı mağlûbiyetler de başından geçenlere eklenince Kılıç yeşil sahadan elini eteğini çekmeğe karar verdi. Ancak aynı sene Vedii Tosuncuk, Fikret Kırcanla birlikte milli

takımın teşkili için kurulan "teknik komite" ye dahil edilince yeniden futbolla ilgilenmeğe başladı.

Aynı yıllar Galatasaray takımı mağlûbiyet üzerine mağlubiyet alıyor, klüp içindeki huzursuzluk gün geçtikçe artıyordu. Gündüz tekrar vazifeye çağırılmasını sabırla bekledi. Ne var ki Kılıç klüpten ayrılırken, hislerini "Ben buradayken Gündüz kapıdan içeri giremez" diye açıkça belirten başkan Sadık Giz, sözünün eri çıkmış ve Gündüzü kapıdan içeri sokmamıştı.

Bu sıralarda Milli Lige yükselen fakir bir semt kulübü Gündüzün kapısını çaldı. Feriköylüler Baba Gündüzü antrenör olarak istiyor ve tam selâhiyetle takımı ellerine teslim ediyorlardı. Gündüz yeni, genç ve enerjik bir takımın moralinin kuvvetlenmesiyle bir şeyler yapabileceğine inandığından bu teklifi severek kabul etti. Milli Ligin acemi takımı Feriköy Baba Gündüzün ellerinde yetişmeğe başladı.

İlk maçlar pek parlak olmadı. Feriköy birinci devrenin ortalarına kadar devamlı mağlûbiyetlere uğradı. Ama genç takımın morali bozulmamış, bilakis kazanma hırsı artmıştı. Nitekim ilk galibiyetlerinin peşi sıra Feriköy tam 8 maç kazandı. Bu, Kılıçın iyi bir hoca olduğunu bir kere daha ortaya koymuş ve hakkında söylenenleri tekzip etmişti.

Gündüzün, yeni ve tanınmamış küçük bir semt kulübünü bu derece muvaffakiyete ulaştırmasının sebebi nedir? Bunu Gündüzün futbolcuların morali üzerinde yaptığı çalışmalarda aramak gerekir. Feriköyün arka arkaya kazandığı maçlar sırasında cereyan eden bir hadise bunu kolayca ortaya koymaktadır:

Bir cumartesi günü Feriköy bir maçı kazandıktan sonra, Feriköylü oyuncuları soyunma odasında seyreden Gündüz, futbolcuların galibiyete alışmış bir havaya girdiklerini görmüştü. Bunun bir takım için kötü neticeler tevlid edeceğini çok iyi bilen Gündüz o gece oyuncuların herbirine birer kart yazdı. Kartta o günkü başarılarından ötürü oyuncular tebrik ediliyor, ancak yaptıkları hatalar da işaret ediliyordu. Kartları birer kutu şekerin üzerine iliştirdi ve kendi eliyle takım arkadaşlarının evlerine bıraktı.

Feriköy takımı bir gün sonra yeniden bir galibiyete erişmiş üstelik oyuncular bir gün evvel yaptıkları hataları tekrarlamamışlardı.

Evvelâ renk aşkı..

Gündüz, hocalığını yaptığı takımda evvelâ renk aşkını ve amatör ruhu aşılamayı vazife saymakta ve muvaffakiyetin birinci basamağı olarak bunu görmektedir. Oyuncularla herşeyden evvel arkadaş olmakta ve otoriteyi bunun üzerinde inşa etmektedir. Bu bakımdan çalıştırdığı takımın elemanları kendisini evvelâ bir ağabey gibi sevmekte, sonra bir hoca gibi saymaktadırlar. Futbolun bir ilim olduğunu kabul etmiştir. Daimi surette okur ve hamleler yapmağa yeni şeyler bulmağa çalışır. Metodlu bir ilerleme taraftarıdır. Nitekim bu sistemini, hocalığını yaptığı takımlarda tatbik etmiş ve muvaffak da olmuştur. Kabiliyetli gençleri yetiştirmek, onları birkaç sene sonra yıldız yapmak için uğraşır. Bunun için riske girmekten çekinmez.

Gündüz maç seyrediyor
Renk aşkı

Futbolcunun izzetinefsine fazlasıyla ehemmiyet verir. Hakiki başarının bizzat futbolcuya ait olduğunu her fırsatta talebelerine anlatır. Takımdaki elemanlarına öğretmek istediği şeyi, alâyişle göstermez. Yavaş yavaş ve sindiren sindire öğretmeği daha iyi netice almak bakamından benimsemiştir. Bu yüzden, öğretilecek şeyleri hiç alâkası olmayan bir zamanda, sanki sohbet eder gibi anlatmaktadır. Takım halinde sinemaya gidildiğinde antraktta Gündüzün, çocuklarına ders verdiği sık sık raslanan şeylerdendir.

Gündüzü iyi tanıyanlar kendisinin iyi bir öğreticiden ziyade iyi bir psikolog olduğunu söylemektedirler. Nitekim çalışma tarzında bunu açıkça görmek mümkündür. Kılıç, oyuncuları evvelâ fert fert ele almaktadır. Onlara kendisini sevdirir ve kendisine itimat etmelerini aşılar. Daha sonra aileleriyle tanışır, eşiyle beraber futbolcuları ziyarete gider, sevdikleri sevmedikleri şeyleri inceler. Ondan sonradır ki oyuncuların fiziki kabiliyetleri üzerinde denemelere girişir. Takımdaki yerlerini tayin eder. Her oyuncuyu her yerde dener ve kararını tecrübelerden sonra verir. Bir bek oyuncusunu iyi bir for oyuncusu haline getirdiği görülmüştür.

Hususi hayatında son derece kibar, efendi ve sessiz olan Kılıçın tek hatâsı içkiye olan aşırı düşkünlüğüdür. Zaman zaman hayatında fena durumlara düşmesine sebeb olan bu iptilâ ile şimdi eşiyle birlikte mücadele etmektedir. Atatürk inkılâplarına son derece bağlı olan Gündüz koyu bir C. H. P. lidir.

Arkadaşlık ve dostluk mefhumlarına son derece bağlı olan Kılıçın bu yüzden başına gelmedik şey kalmamıştır. O kadar ki son defa meşhur yumruk hadisesinde Apartman Mustafayı himaye etmeğe kadar gitmiş ve bazı kimselerin bu yüzden kalbini kırmıştır.

Beklenen kurtarıcı..

Gündüzün dördüncü defa Galatasaraya dönmesiyle Sarı - Kırmızılı camiada birbirine yeniden bir sarılma, kenetlenme beklenmektedir. Nitekim son günlerde formsuz Galatasaray, Gündüzün enjekte ettiği moral takviyesiyle oldukça başarılı maçlar çıkarmakta ve iyiye doğru gitmektedir. Kılıç şimdilik takımdan fazla bir şey beklememekte ve kadronun gençleşmesi yolunda gelecek seneye bir adım daha atmak için hazırlanmaktadır.

Galatasarayın Baba Gündüzünü hu sene pek fazla üzen bir tek şey vardır. Feriköy - Galatasaray maçları.. Feriköyün Galatasaraylı antrenörü bu maçı seyre tahammül edememekte ve maçın neticesini radyodan öğrenerek kazanan taraf için sevinmeyi, kaybeden için üzülmeyi uygun bulmaktadır.

HERKES

OKUYOR